

13210 LLEI 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents. («BOE» 127, de 28-5-1991.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

L'entrada en vigor dels projectes de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre el patrimoni, amb posterioritat a la data inicialment prevista de gener de 1991, altera radicalment el plantejament normatiu de regulació dels ingressos tributaris estatals per a aquest exercici, que comprenia els projectes de llei a què s'ha fet referència, la normativa preexistent i la llei de pressupostos generals de l'Estat per a 1991.

En conseqüència, s'han d'adoptar les disposicions necessàries per assegurar l'aplicació en el pròxim exercici dels actuals impostos sobre la renda de les persones físiques i extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques, mitjançant la pròrroga dels capítols primer i segon i de la disposició addicional quarta de la llei 20/1989, de 28 de juliol, i la realització de les modificacions anuals per adaptar aquests tributs a l'evolució de les variables macroeconòmiques, tenint en compte, a més, les modificacions experimentades pel Projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat en la seva tramitació parlamentària.

Així mateix, la important reforma mercantil iniciada amb la llei 19/1989, de 25 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea en matèria de societats, culminada pels reials decrets 1564/1989, de 22 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la llei de societats anònimes, i 1597/1989, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre Mercantil, fa necessari avançar les mesures normatives que conté la disposició addicional cinquena del Projecte de llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, referida a l'impost de societats, i que delimiten els àmbits d'aplicació respectius de les disposicions fiscals i comptables a l'hora de determinar els increments i les disminucions patrimonials i els rendiments societaris.

L'adaptació de la normativa de l'impost de societats es completa amb la qualificació de les repercussions fiscals de les cessions amb pacte de recompra per les entitats de crèdit; de certificats del Banc d'Espanya, per tal d'establir-ne amb certesa el règim tributari abans del tancament del període impositiu de 1990.

El caràcter de totes aquestes mesures que afecten l'execució pressupostària de l'Estat i altres ens públics el 1991, així com la impossibilitat manifesta de tramitar-les en el temps oportú pel procediment legislatiu ordinari, van fer que s'adoptessin de manera extraordinària i urgent amb anterioritat a l'1 de gener de 1991.

Article primer. *Pròrroga de la llei 20/1989, de 28 de juliol.*

Es prorroga per al període impositiu comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 1991 l'aplicació dels capítols primer i segon i de la disposició addicional quarta de la llei 20/1989, de 28 de juliol, amb les modificacions que resulten de les disposicions que contenen aquesta llei i la llei 5/1990, de 29 de juny, que no resultin derogades per l'anterior.

Article segon. *Tipus de gravamen per a persones físiques no residents.*

U. Amb vigència exclusiva per a 1991, les persones físiques no residents en el territori espanyol que, sense que hi tinguin establiment permanent, obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a tributació per obligació real per l'impost sobre la renda de les persones físiques, resulten gravades d'acord amb el que disposa l'article 17 de la llei 5/1983, de 29 de juny.

Els tipus de gravamen són els següents:

a) Amb caràcter general, el 25 per 100 dels rendiments íntegres meritats i dels imputats en règim de transparència.

En els casos de prestacions de serveis, assistència tècnica, despeses d'instal·lació o muntatge, derivades de contractes d'enginyeria i, en general, d'explotacions econòmiques, realitzades a Espanya sense establiment permanent, el subjecte passiu ha d'aplicar el tipus del 25 per 100 a la diferència entre els ingressos i les despeses de personal i aprovisionament de materials incorporats a les obres o els treballs.

b) El 14 per 100 si es tracta de les despeses generals imputades a què es refereix l'article 13, lletra n), de la llei 61/1978, de 27 de desembre, pel que fa a la seva consideració com a renda obtinguda per la casa matriu sense mediació d'un establiment permanent.

c) El 10 per 100 si es tracta de rendiments derivats de l'arrendament o la utilització en el territori espanyol de pel·lícules i produccions cinematogràfiques per a la seva explotació comercial o la seva utilització en campanyes publicitàries, així com l'arrendament o la cessió de contenidors en el tràfic nacional.

No es consideren rendiments o increments de patrimoni obtinguts a Espanya els procedents de l'arrendament o la cessió de contenidors o de vaixells sense dotació, utilitzats en la navegació marítima internacional.

d) El 35 per 100 si es tracta d'increments de patrimoni, determinats d'acord amb les normes generals de l'impost.

e) Els rendiments corresponents a pensions i havers passius, que no superin la quantia anual d'1.500.000 pesetes, percebuts per persones no residents a Espanya, sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a percebre'ls, es graven al tipus del 8 per 100.

f) Així mateix es graven al tipus del 8 per 100 els rendiments del treball de persones físiques no residents en el territori espanyol, sempre que no siguin subjectes passius per obligació personal de contribuir, que prestin els serveis en les missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya a l'estranger, si no és procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals dels quals Espanya forma part.

g) El 4 per 100 si es tracta de rendiments derivats d'operacions de reassegurança.

A aquest efecte, s'entén per rendiments derivats d'operacions de reassegurança els imports bruts satisfets per aquest concepte en cada període impositiu a l'assegurador no resident, una vegada deduït l'import de les comissions i indemnitzacions que se n'hagi rebut.

Els rendiments de capital satisfets als asseguradors no residents han de tributar, en tot cas, pel tipus general.

Dos. Amb vigència exclusiva per a 1991, les persones físiques no residents en el territori espanyol que hi obtinguin rendes mitjançant establiment permanent resulten gravades al tipus del 35 per 100 per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Tres. 1. Els rendiments del capital mobiliari i els increments o les disminucions de patrimoni derivats de valors emesos a Espanya per persones físiques o jurídiques no residents sense mediació d'un establiment permanent no es consideren obtinguts o produïts en el terri-

tori espanyol als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'inversor titular dels valors, sigui quin sigui el lloc de residència de les institucions financeres que actuïn com a agents de pagaments o siguin intermediàries en l'emissió o transmissió dels valors.

Sense perjudici d'això, si el titular dels valors és un resident o un establiment permanent a Espanya, els rendiments i increments de patrimoni a què es refereix el paràgraf anterior queden subjectes als impostos personals espanyols i, si s'escau, a la retenció oportuna a càrrec d'aquests, que ha de practicar l'entitat financera resident que, d'acord amb la normativa vigent de control de canvis, actuï com a dipositària dels valors.

2. Els interessos i increments de patrimoni derivats de deute públic, obtinguts per persones físiques no residents que no operin a través d'un establiment permanent a Espanya, no es consideren obtinguts o produïts a Espanya.

3. Els interessos i increments de patrimoni derivats de béns mobles no es consideren obtinguts o produïts a Espanya si corresponen a persones físiques no subjectes per obligació personal de contribuir que tenen la residència habitual en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea i no operen a través d'un establiment permanent a Espanya.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als increments de patrimoni derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una societat, persona jurídica o entitat, en els casos següents:

a) Si l'actiu d'aquesta societat, persona jurídica o entitat consisteix principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en el territori espanyol.

b) Si durant el període de dotze mesos precedent a la transmissió, el subjecte passiu ha participat, directament o indirectament, en el 25 per 100, com a mínim, del capital o patrimoni d'aquesta societat, persona jurídica o entitat.

4. En cap cas no és aplicable el que disposen els dos números anteriors a interessos o increments de patrimoni obtinguts a través dels països o territoris que es determinin reglamentàriament pel seu caràcter de paradisos fiscals.

Article tercer. *Correcció monetària de variacions patrimonials.*

U. En les transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1991 de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, els increments o les disminucions de patrimoni possibles a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, s'han de calcular aplicant al valor d'adquisició dels béns transmesos, determinat d'acord amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els coeficients d'actualització que s'indiquen a continuació:

Moment de l'adquisició del bé o element patrimonial

	Coeficient
Amb anterioritat a l'1 de gener de 1979	2,559
En l'exercici de 1979	2,247
En l'exercici de 1980	1,981
En l'exercici de 1981	1,762
En l'exercici de 1982	1,572
En l'exercici de 1983	1,429
En l'exercici de 1984	1,311
En l'exercici de 1985	1,232

	Coeficient
En l'exercici de 1986	1,158
En l'exercici de 1987	1,114
En l'exercici de 1988	1,090
En l'exercici de 1989	1,050
En l'exercici de 1990	1,000

Dos. Si es tracta de béns adquirits amb anterioritat a l'1 de gener de 1979, es pren com a valor d'adquisició el de mercat el 31 de desembre de 1978, sempre que aquest sigui superior al d'adquisició.

Tres. En l'alienació de valors mobiliaris que no cotitzen en borsa, representatius de participacions en el capital s'ha de computar per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i l'import real efectivament percebut, deduïdes, si s'escau, les despeses originades per la transmissió que siguin a càrrec del venedor.

No obstant això, si aquest import real no es correspon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, l'Administració ha de considerar com a valor d'alienació el més gran dels dos valors següents:

a) El teòric que resulti de l'últim balanç aprovat.

b) El que resulti de capitalitzar al tipus del 8 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloent-ne les de regularització o d'actualització de balanços.

Article quart. *Obligació de declarar per l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1991, l'apartat u de l'article 34 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Estan obligats a presentar declaració:

U. Els subjectes passius que obtinguin rendiments o increments de patrimoni sotmesos a l'impost en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

No obstant això, no estan obligats a declarar els subjectes passius per obligació personal de contribuir o, si s'escau, les unitats familiars que obtinguin rendiments inferiors a 945.000 pessetes brutes anuals procedents exclusivament d'alguna de les fonts següents:

a) Rendiments del treball personal dependent i pensions a què es refereix l'apartat 4 de l'article 7è d'aquesta Llei.

b) Rendiments del capital mobiliari i increments de patrimoni que no superin conjuntament les 225.000 pessetes brutes anuals.

A l'efecte del límit de l'obligació de declarar, no es tenen en compte els rendiments de l'habitatge propi que constitueixi residència habitual del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.»

Article cinquè. *Tarifa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

La base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques que correspon a l'exercici de 1991 es grava als tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base imposable fins a pessetes	Quota íntegra - Pessetes	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge (%)
681.300	-	454.200	25,00
1.135.500	113.550	567.750	26,00

Base imposable fins a pessetes	Quota íntegra - Pessetes	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable - Percentatge (%)
1.703.250	261.165	567.750	27,00
2.271.000	414.458	567.750	28,00
2.838.750	573.428	567.750	30,00
3.406.500	743.753	567.750	32,00
3.974.250	925.433	567.750	34,00
4.542.000	1.118.468	567.750	36,00
5.109.750	1.322.858	567.750	38,50
5.677.500	1.541.441	567.750	41,00
6.245.250	1.774.219	567.750	43,50
6.813.000	2.021.190	567.750	46,00
7.380.750	2.282.355	567.750	48,50
7.948.500	2.557.714	567.750	51,00
8.516.250	2.847.266	567.750	53,50
9.084.000	3.151.013	d'ara endavant	56,00

La quota íntegra de l'impost que resulta de l'aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, conjuntament amb la quota corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni, el 70 per cent d'aquesta base. A aquest efecte, no s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos en els articles 14 al 18 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre. Per a l'aplicació deguda d'aquesta limitació, la declaració i liquidació dels dos impostos s'han de fer simultàniament.

Als increments de patrimoni, derivats de transmissions entre vius, a què es refereix l'apartat tres de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, se'ls aplica un tipus de gravamen del 20 per cent.

Si els increments de patrimoni deriven de transmissions per causa de mort, el tipus que s'hi aplica és del 8 per cent, sense perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat tres esmentat.

Article sisè. *Regles sobre deduccions de la quota.*

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1991, l'apartat quatre de l'article 24 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les deduccions en la quota regulades a les lletres B) i C) de l'article 29, que siguin aplicables, s'han de reduir proporcionalment al nombre de dies de l'any natural que integrin el període impositiu.»

Dos. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1991, l'article 25 de la Llei 44/1978 queda redactat de la manera següent:

«La determinació dels membres de la unitat familiar i de les circumstàncies personals i familiars que s'hagi de tenir en compte a l'efecte del que estableixen les lletres A), B) i C) de l'article 29 s'ha de fer per la situació que hi hagi en la data de meritació de l'impost.»

Article setè. *Gravamen de rendes irregulars.*

U. Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1991, el número 2 de l'apartat sisè de l'article 27 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«2. Excepcionalment, si el tipus mitjà de gravamen resultant és zero, s'ha d'aplicar a la magnitud determi-

nada, d'acord amb el número u anterior, el tipus del 8 per 100.»

Dos. Amb vigència exclusiva igualment per a l'exercici de 1991, el paràgraf segon de l'apartat setè del mateix article queda redactat en els termes següents:

«Si el resultat determina un increment patrimonial, s'ha de gravar al tipus que correspongui dels que preveuen els dos últims paràgrafs de l'article 5 del Reial decret llei 5/1990, de 20 de desembre. Altrament, s'ha de compensar amb increments d'igual naturalesa que es posin de manifest en els cinc exercicis següents.»

Article vuitè. *Deduccions de la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici de 1991, l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, queda redactat en els termes següents:

«De la quota que resulti de l'aplicació de la tarifa s'han de deduir:

A) Deducció variable:

La deducció variable s'ha de practicar en els termes de l'article 1r del Reial decret llei 6/1988, de 29 de desembre.

Si la quantia de la deducció variable és inferior a 40.000 pessetes, s'ha d'aplicar, en el seu lloc, si s'escau, la deducció de l'apartat següent.

B) Si no hi resulta aplicable la deducció variable, els subjectes passius que tributen conjuntament tenen dret a una deducció de 40.000 pessetes, que és única per declaració.

C) Altres deduccions familiars:

U. Per cada fill i per cada altre descendent solter que visqui amb el contribuïent: 20.000 pessetes.

No s'ha de practicar aquesta deducció per fills i altres descendents:

a) Més grans de trenta anys, llevat de l'excepció del número quatre d'aquesta lletra C).

b) Que formin part d'una altra unitat familiar, llevat que els ingressos d'aquesta siguin inferiors a 681.000 pessetes anuals.

c) Que obtinguin ingressos superiors a 136.500 pessetes anuals i no formin part de cap unitat familiar.

En els casos de tributació individual, si els fills o descendents conviuen amb diversos ascendents del mateix grau, la deducció s'ha de practicar per parts iguals en la declaració de cadascun.

En els mateixos casos, si es tracta de descendents que conviuen amb ascendents amb els quals tenen diferent grau de parentiu, només tenen dret a la deducció els del grau més pròxim, llevat que no obtinguin rendes superiors a 681.000 pessetes; en aquest supòsit la deducció passa als ascendents de grau més llunyà.

Dos. Per cadascun dels ascendents que visquin amb el contribuïent que no tinguin ingressos superiors a 681.000 pessetes anuals: 15.000 pessetes.

En els casos de tributació individual, si els ascendents conviuen amb els dos cònjuges, la deducció s'ha d'efectuar per meitat. Els fills no es poden practicar aquesta deducció si hi tenen dret els pares.

Tres. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar d'edat igual o superior a setanta anys: 15.000 pessetes.

En els casos de tributació individual, aquesta deducció l'ha de practicar el subjecte passiu en què concorri aquesta circumstància.

Quatre. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar, i per cada fill solter, sigui quina sigui la seva edat, que depengui del subjecte

passiu, i sempre que aquests últims no tinguin ingressos superiors a 136.500 pessetes anuals, que siguin invidents, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau establert reglamentàriament, a més de les deduccions que siguin procedents d'acord amb el que disposen les lletres anteriors: 50.000 pessetes.

Així mateix es pot aplicar aquesta deducció si la persona afectada per la minusvalidesa està vinculada al subjecte passiu o la unitat familiar, si s'escau, per raons de tutela o acolliment no remunerat, sempre que no pertanyi a una altra unitat familiar i es donin les circumstàncies expressades en el paràgraf anterior.

En els casos de tributació individual, si els fills afectats per la invalidesa depenen dels dos pares, la deducció s'ha de practicar per meitat en la declaració de cadascun.

D) En concepte de despeses de malaltia: el 15 per 100 de les despeses sufragades pel subjecte passiu durant el període d'imposició per raons de malaltia, accident o invalidesa pròpies o, si s'escau, de les persones que componen la unitat familiar o d'altres que donin dret total o parcial a deducció en la quota, així com de les despeses satisfetes per honoraris professionals mèdics i per clínica, amb motiu del naixement dels fills del contribuïent i de les quotes satisfetes a mutualitats o societats d'assegurances mèdiques.

Aquesta deducció està condicionada a la seva justificació documental, ajustada als requisits que exigeix el Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, pel qual es regula el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix als empresaris i professionals.

E) Per inversions:

U. a) El 10 per 100 de les primes satisfetes per raó de contractes d'assegurança de vida, mort o invalidesa, conjuntament o separatament, celebrats amb entitats autoritzades legalment per operar a Espanya, si el beneficiari és el subjecte passiu o, si s'escau, el membre contractant de la unitat familiar, el seu cònjuge, els ascendents o descendents, així com les quantitats abonades a mútues laborals i mutualitats, si emparen, entre altres riscos, el de mort o invalidesa, que no poden ser deduïdes a l'efecte de la determinació de la base imposable.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança de capital diferit i mixt amb una durada inferior a deu anys.

b) El 15 per 100 de les quantitats que hagin estat aportades pels subjectes passius a un pla de pensions ajustat a la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, així com de les quantitats que han estat aportades pels promotors del pla, que els han estat imputades i que formen part de la base imposable, sense que en cap dels dos casos no s'hagin pogut deduir d'aquesta última.

La base d'aquesta deducció no pot excedir de la diferència entre els imports màxims autoritzats com a aportació a plans de pensions i l'import de les quantitats que hagin estat deduïdes dels ingressos íntegres dels participants en els plans de pensions per a la determinació de la seva base imposable.

Dos. a) El 15 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuïent. A aquest efecte, la rehabilitació ha de complir les condicions a què es refereix el Reial decret 2329/1983, de 28 de juliol, sobre protecció a la rehabilitació del patrimoni residencial i urbà.

S'entén per residència habitual l'habitatge en què el contribuïent, la unitat familiar o qualsevol dels seus membres resideixin durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge ha tingut aquest caràcter si, malgrat no haver transcorregut el termini que s'ha indicat, hi concorren les circumstàncies que exigeixen necessàriament el canvi d'habitatge.

La base de la deducció són les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloent-hi les despeses originades que hagin corregut a càrrec de l'adquirent, excepte els interessos, si s'escau, que són deduïbles dels ingressos, en la forma que estableix l'article 16 d'aquesta Llei. A aquest efecte, no s'han de computar les quantitats que constitueixen increments de patrimoni no gravats per reinvertir-se en l'adquisició d'un nou habitatge habitual.

Es considera que s'han destinat a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual les quantitats que es dipositen en bancs, caixes d'estalvis i altres entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin reglamentàriament.

b) Els adquirents, amb anterioritat a 1988, d'habitatges amb dret a deducció del 17 per 100 en la quota de l'impost el mantenen el 1991 al 15 per 100, si es tracta d'habitatges habituals, i al 10 per 100, en la resta de casos.

c) Els adquirents, amb anterioritat a 1990, d'habitatges diferents de l'habitual amb dret a deducció del 10 per 100 en la quota de l'impost el mantenen el 1991.

La base de la deducció dels dos apartats anteriors és la mateixa que s'estableix a la lletra a).

Tres. a) El 15 per 100 de les inversions que s'han fet en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé romangui en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys i es formalitzi la comunicació de la transmissió a aquest Registre general de béns d'interès cultural.

b) El 15 per 100 de l'import de les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits establerts a la lletra anterior, llevat que es puguin deduir com a despeses fiscalment admissibles, a l'efecte de determinar el rendiment net que, si s'escau, sigui procedent.

Quatre. La base del conjunt de les deduccions contingudes en els números anteriors, així com l'establerta en els números u i dos de la lletra F) d'aquest article, tenen com a límit el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació de les deduccions a què es refereixen els números u, a), dos i tres, a), requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuïent en finalitzar el període de la imposició excedeixi del valor que verifiqui la comprovació al començament, com a mínim, en la quantia de les inversions realitzades. A aquest efecte, no s'han de computar les plusvàlues o minoracions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final continuïn formant part del patrimoni del contribuïent.

Cinc. Als subjectes passius per aquest impost que exerceixin activitats empresarials, professionals o artístiques els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial que estiguin establerts o que s'estableixin per l'impost de societats amb igualtat de tipus i límits de deducció.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, aquests incentius no són aplicables als subjectes passius acollits al règim d'estimació objectiva singular de determinació de bases imposables.

Els límits de deducció corresponent s'han d'aplicar sobre la quota líquida que resulti de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades en les lletres anteriors d'aquest article, així com en els números anteriors d'aquesta lletra.

Sis. En els supòsits de tributació individual, les deduccions per inversions s'han d'aplicar per cada subjecte passiu en la proporció que correspongui a la seva

participació en la titularitat dels béns o drets en què s'efectuï la inversió.

A l'efecte de la deducció per inversió en adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual del subjecte passiu s'entén com a tal aquell en què el contribuent, el seu cònjuge no separat legalment o els fills menors resideixin durant un termini continuat de tres anys.

Els incentius i estímuls a la inversió empresarial són aplicables, exclusivament, als subjectes passius als quals corresponguin els rendiments de les activitats empresarials, professionals o artístiques, d'acord amb el que preveu la lletra c), paràgrafs primer i segon de la regla primera de l'article 9è de la Llei 20/1989, de 28 de juliol.

F) Altres deduccions:

U. El 15 per 100 de les donacions pures i simples de béns que formin part del patrimoni històric espanyol, que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'Inventari general a què es refereix la Llei 16/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, sempre que es realitzin a favor de l'Estat i altres ens públics, així com de les que es portin a terme a favor d'establiments, institucions, fundacions o associacions, fins i tot les de fet de caràcter temporal per arbitrar fons classificats o declarats benèfics o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, els càrrecs de patrons, representants legals o gestors de fet de les quals siguin gratuïts i es retin comptes a l'òrgan de protectorat corresponent.

Dos. El 10 per 100 de les quantitats donades a les entitats esmentades a l'article 2 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, al «Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 1992» i al «Comitè Organizador Olímpico Barcelona 1992, Sociedad Anónima», i altres entitats assimilades legalment a les anteriors a aquest efecte.

Tres. El 10 per 100 de l'import dels dividendes de societats que hagi percebut el subjecte passiu en les condicions que es determinin reglamentàriament i sempre que hagin tributat, efectivament, sense bonificació ni cap reducció per l'impost de societats.

Quatre. El 75 per 100 de la quota de l'impost municipal sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana que hagin satisfet els subjectes passius en l'exercici.

Cinc. Amb independència de la deducció en la quota que es considera a la lletra A) d'aquest article, per rendiments del treball dependent es dedueix la quantitat de 25.200 pessetes per cada perceptor d'aquest tipus de rendiments, fins a un màxim de dos.

Sis. L'import de les retencions i els pagaments a compte que preveu l'article 36 de la Llei, sense perjudici del que estableix la Llei 14/1985, de 29 de maig, sobre règim fiscal de determinats actius financers.

En general, les deduccions que es consideren en aquest article no són aplicables als contribuents per obligació real, excepte si obtenen rendiments per mitjà d'un establiment permanent a Espanya, i en aquest cas, els és aplicable el que preveuen els apartats tres i cinc de la lletra E) i u, dos, tres i sis de la lletra F) d'aquest article.

No obstant això, si durant l'exercici el subjecte passiu passa a tributar per obligació real, té dret a la devolució de l'excés de les retencions que s'hagin practicat sobre els rendiments del treball personal, respecte del percentatge establert amb caràcter únic i definitiu per a aquesta categoria de rendiments, si són obtinguts per persones físiques no residents.»

Article novè. *Base liquidable de l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.*

Amb vigència exclusiva per a 1991, es fa una nova redacció de l'apartat u de l'article 12 de la Llei 20/1989, de 28 de juliol, en els termes següents:

«En el supòsit d'obligació personal, la base imposable es redueix, en concepte de mínim exempt, de 10.000.000 de pessetes.»

Article desè. *Límit determinant de l'obligació de declarar per l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.*

Amb vigència exclusiva per a 1991, es fa una nova redacció de l'apartat u de l'article 14 de la Llei 20/1989, de 28 de juliol, en els termes següents:

«Els subjectes passius sotmesos a l'impost per obligació personal només estan obligats a presentar declaració si la seva base imposable, determinada d'acord amb les normes reguladores de l'impost, resulta superior a 10.000.000 de pessetes.»

Article onzè. *Impost de societats.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els preceptes de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost de societats, que es relacionen a continuació queden redactats de la manera següent:

U. Article 11, apartat 5.

«Article 11. La base imposable.

5. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, es consideren aportacions de capital realitzades pels socis les primes d'emissió d'accions.»

Dos. Article 12, lletra c).

«Article 12. Ingressos computables.

c) L'import de les adquisicions a títol lucratiu.»

Tres. Article 14, lletra g).

S'hi afegeix una nova lletra h).

«Article 14. Partides no deduïbles.

g) Les quantitats destinades al sanejament d'actiu, llevat dels supòsits en què una llei n'autoritzi la realització a efectes fiscals.

h) Les dotacions per a l'amortització o depreciació del fons de comerç, llevat que aquesta última sigui irreversible, efectiva i provada.»

Quatre. Article 15, apartats 1, 2 i 6.

«Article 15. Incrementos i pèrdues de patrimoni:

U. Són increments o disminucions de patrimoni les variacions en el valor del patrimoni del subjecte passiu que es posin de manifest arran de qualsevol alteració en la seva composició, llevat del que disposa l'apartat següent.

Es computen com a increments de patrimoni els que es posin de manifest per simple anotació comptable, llevat que una llei els declari expressament exempts de tributació.

En cap cas no s'han de computar com a disminucions de patrimoni les que es posin de manifest per simple anotació comptable, llevat de les que corresponguin a disminucions de valor a conseqüència de pèrdues per depreciació que no s'hagin computat com a amortització, produïdes durant el període impositiu.

Dos. No són increments de patrimoni a què es refereix l'apartat anterior els augments en el valor del patrimoni que procedeixin de rendiments subjectes a gravamen en aquest impost, per qualsevol altre dels seus conceptes ni les aportacions de capital efectuades pels socis o partícips durant l'exercici, incloent-hi les primes d'emissió d'accions.

No són disminucions patrimonials les degudes a liberalitats del subjecte passiu, les pèrdues que procedeixin de l'exercici d'activitats, les originades pel joc i les no jus-

tificades, així com les quantitats retirades pels socis o participants en concepte de reducció de capital, distribució de beneficis o repartiment de patrimoni, ni les partides fiscalment no deduïbles.

S'estima que no hi ha increments o disminucions de patrimoni en els supòsits de divisió de la cosa comuna i, en general, dissolució de comunitats o separació de comuners, llevat que, com a conseqüència d'aquests, es produeixi una alteració dels valors dels béns i drets comptabilitzats prèviament.

Sis. Si l'adquisició o la transmissió han estat a títol lucratiu constitueixen els valors respectius aquells que correspondrien o que es determinin per aplicació de les normes de l'impost de successions i donacions.»

Cinc. Article 16, apartats 1 i 2.

S'hi afegix un nou apartat amb el número 9.

«Article 16. Valoració d'ingressos i despeses:

U. Els ingressos i les despeses s'han de computar pels seus valors comptables, sempre que la comptabilitat reflecteixi en tot moment la veritable situació patrimonial de la societat, amb les especialitats i excepcions que preveuen aquesta Llei i altres normes de naturalesa tributària.

Dos. En cap cas les valoracions de les partides deduïbles no es poden considerar a efectes fiscals per un import superior al preu efectiu d'adquisició o al cost de producció en els termes definits reglamentàriament o, si s'escau, al seu valor regularitzat d'acord amb el que es disposa per llei de naturalesa tributària.

Nou. Les existències de primeres matèries i de matèries consumibles, de productes en curs de fabricació i de productes acabats s'han de valorar individualment pel seu preu d'adquisició o cost de producció. Per a grups homogenis d'existències es pot adoptar el mètode del preu o cost mitjà ponderat.»

Article dotzè. *Repercussió fiscal de les cessions amb pacte de recompra de certificats del Banc d'Espanya.*

U. En les operacions de compravenda amb pacte de recompra realitzades amb certificats del Banc d'Espanya des de la seva creació per Ordre de 21 de febrer de 1990, únicament s'ha d'integrar a la base imposable de l'impost de societats com a ingrés o despesa financera la diferència entre el preu efectiu de venda i el de recompra, en la part imputable a l'exercici.

En cap cas aquestes operacions no donen lloc, a efectes fiscals, a increments i disminucions de patrimoni.

Dos. En la resta de transmissions realitzades amb certificats del Banc d'Espanya des de la seva creació per Ordre de 21 de febrer de 1990, els transmissors han de computar un increment o una disminució de patrimoni per diferència entre el valor de transmissió i el valor d'adquisició, que a la primera transmissió és el valor nominal. La disminució de patrimoni que, si s'escau, es pugui produir a la primera transmissió s'ha d'imputar a l'efecte de la determinació de la base imposable de l'impost de societats, en proporció al temps que quedi fins al venciment del certificat transmès.

Els adquirents han d'integrar a la base imposable la diferència positiva entre el valor nominal i el valor d'adquisició en proporció al temps que quedi fins al venciment del certificat. L'ingrés computat s'ha de sumar al valor d'adquisició a l'efecte, si s'escau, de la determinació dels increments o les disminucions patrimonials que resultin de transmissions ulteriors.

Tres. No s'ha de computar, a efectes fiscals, cap depreciació dels certificats del Banc d'Espanya des de la seva creació per l'Ordre de 21 de febrer de 1990.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. *Taula de la deducció variable.*—El ministre d'Economia i Hisenda, mitjançant l'ordre ministerial corresponent, ha de publicar la taula de la deducció variable que incorpori els efectes de les modificacions efectuades en la tarifa i en la deducció per tributació conjunta de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Segona. Es modifica l'article 100 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 100.

1. Les persones que sol·licitin davant la Direcció Provincial de Trànsit la matriculació o la certificació d'aptitud per circular d'un vehicle han d'acreditar prèviament el pagament de l'impost.

2. Els titulars dels vehicles, quan comuniquin a la Direcció Provincial de Trànsit que els han reformat, sempre que això n'alteri la classificació a l'efecte d'aquest impost, com també en els casos de transferència, de canvi de domicili que consti en el permís de circulació del vehicle, o de baixa d'aquests vehicles, han d'acreditar prèviament, davant la Direcció Provincial, el pagament de l'últim rebut presentat al cobrament de l'impost, sense perjudici que sigui exigible per via de gestió i inspecció el pagament de tots els deutes, per aquest concepte, meritats, liquidats, presentats al cobrament i no prescrits.

3. Les direccions provincials de trànsit no han de tramitar els expedients si no s'acredita el pagament de l'impost, en els termes que estableixen els apartats anteriors.

DISPOSICIÓ FINAL

Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de maig de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ